

Kırmızı

– MESUT ÇİFTÇİ · 18 Haziran 2009

Kan damlıyor ömrümden,
Yavaş yavaş ve çok yavaş.
Kırmızıya kesiliyor hayat, yaşadıklarım ve insanlar,
Kararıyor sonra dünya.
Öldüm sanıyorum, ama hayattayım hala biliyorum.
Olmuyor.

Hayallerim vardı, umutlarım, fikirlerim.
Onlar çok uzaktalar,
Ben çok uzaktayım.
Yetişemiyorum kendime, kontrol edemiyorum.
Ulaşamıyorum hayata ve insanlara.
Koşuyorum ama
Kan revan içinde her yanımda.

Bir ara üzüldüm çokça,
Sonra usandım üzülmekten.
Anladım ki üzülmekten değil,
Yaşamının kendisi hüzne sebep olan.
Yanlış atılmış adımlar,
Düşünülmeden söylenmiş sözler
Ve yalanlar.

Yalanlarım vardı ya hani,
Hepsi gerçek oldu bir bir
Ve gerçeklerimde yalan.
Bense bir kukla,
Hani can sıkıcı olan.

Kanıyorum, ağır ağır kanıyorum,
Kırmızıya kesiliyor ömrüm.
Artık kendimi kandıramıyorum.